

OBLEGIERZ (1) *sb m*

N sg oblégi(e)rz.

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. (ten sam przykład): obłęgierz.

Ten, kto oblega: Obsessor, obsessoris, Ten który obległ kogo/ oblężyciel/ oblégierz Mącz 380a.

Synonim: oblężyciel.

DDJ